

III.

Grenaa Fiskeriforening.

Grenaa Havn, den 25. Oktober 1905.

Til Regering og Rigsdag.

I Henhold til derom enstemmig vedtagen Beslutning paa en ekstraordinær Generalforsamling, afholdt i herværende Forening den 30. September d. A., andrager underskrevne Bestyrelse for Grenaa Fiskeriforening herved paa dennes Vegne den høje Regering og Rigsdag om, at § 12 i de til Behandling i Rigsdagen værende Forslag til ny Saltvandsfiskerilov maa blive ændret saaledes, at al Forbud mod Brugen af Snurrevaad, der indeholdes i denne Paragraf, specielt dens 3 første Stykker, maa bortfalde, idet disse Forbud praktisk set ikke ville have nogen Betydning for Rødspættebestandens Bevarelse eller Forøgelse i Kattegat og kun ville have til Følge, at en stor Del af herværende Motorbaade og mindre Kuttere, der ere anskaffede til Fiskeri langs Kysten her, ville blive afskaarne fra at fange Fisken her i Sommermaanederne, da denne har størst Værdi som Salgsvarer, og saaledes i Virkeligheden blive lagt saa stor Hindring i Vejen for deres Virksomhed, at denne maa opgives, og Værdierne, der ere anbragte i disse Motorbaade og smaa Kuttere, maa regnes for omtrent værdiløse, navnlig da disse Baad- og Kutterstørrelser ikke ere saa godt egnede til at drive Fiskeriet paa den Aarstid, da Forslaget tillader Snurrevaadsfiskeri paa Søterritoriet, og hele Forbudet saaledes kun vil være til Gavn for de større Kuttere, der kunne søge længere bortliggende Fiskepladser om Sommeren og, for saa vidt det findes lønnende, kunne opfiske Rødspættebestanden i Efteraars- og Vintermaanederne paa Søterritoriet.

Da vi ved foran anførte formener at have begrundet vor Udtalelse om, at Forbudet ikke vil have Betydning for Rødspættebestandens Forøgelse, men derimod kun vil bevirke, at Fisken fanges paa en Aarstid, da den er mindre værd som Salgsvarer, idet da en stor Del deraf er rognfyldt, og endvidere, at Forbudet skader det mindre Fiskeri til eventuel Fordel for det større, tillade vi os at forvente, at vort nærværende ærbødige Andragende imødekommes, og skulle vi i Stedet for tillade os at foreslaa, at al Ilandbringelse af Undermaalsfisk forbydes, saavel her for Kysten som overalt i Landet, da det ikke kan undgaas, at der finder Misligholdelse Sted, naar Ilandbringelse af Undermaalsfisk til privat Forbrug er tilladt.

I øvrigt tillade vi os at henlede den høje Regering og Rigsdags Opmærksomhed paa, at de mange Bundgarn, der nu findes langs alle Landets Kyster, ere langt mere ødelæggende for Fiskebestandens Bevarelse end alle andre nuværende Fangstmaader tilsammen, idet disse smaamaskede Bundgarn samle al Smaayngel af de fleste Fiskearter, der opholde sig eller trække ved Kysterne, hovedsagelig Torskeyngel, men ogsaa Rødspætter og anden Fiskeyngel, i en saadan Mængde, at vi ere overbeviste om, at Stykketallet, der gaar til Grunde ved dette Fiskeri, er langt større end hele Landets Fiskeri af Maalsfisk af de paagældende Arter, og finde vi derfor, at et Forbud mod Brugen af disse Bundgarn i bestemte Tider paa Aaret vilde være mere virkningsfuldt for Fiskebestandens Bevarelse end de i foran omskrevne Forslag til Lov indeholdte Forbud.

Allerærbødigst

Chr. Hansen.

M. E. Jensen.

A. Poulsen.

P. C. Jensen.

Chr. Schrøder.

Th. Jensen.